

3 ganger av båthvelvet – men ble far, bestefar og oldefar til 105 mennesker.

Livet har ikke bare vært en dans på roser for 89-årige Ole Meyer ifra Botnhamn. I sine unge år var han mye plaget av sykdom. Selv ikke sykdommen og sjøen klarte å knekke denne kjempesterke energibunten, skulle en vel tro at slaget var tapt for han da han i en alder av 78 år måtte amputere høyre fot. Den ble imidlertid erstattet med et kunstig ben. Ole Meyer er derfor i dag kroppsfrisk som aldri før. Det så en stund ut som om det venstre beinet også skulle stryke med. Men etter noen måneder på sykehus, ble heldigvis dette reddet.

Ole Meyer er ekte Lenvikværing. Han ble født på Lysnes. Den nærmeste næringskilde var fisket. Det ble da også til at han slo inn på dette yrket da han var helt ung. Et arbeide som hold på å skulle bli hans bane.

Ole Meyer forteller: Vi rodde fiske for Mefjorden. Vi var tre mann i båten. Plutselig ble vi overrasket av en brottsjø som kastet båten rundt og slengte oss alle tre på havet. Denne brottsjøen ble tett fulgt av en til, og det gjorde det hele nesten håpløst for oss alle. Jeg klarte etter mye strev å komme meg opp på båthvelvet, men ble skyllet av igjen. Dette gjentok seg hele tre ganger før jeg fikk tak i et snøre som var fast i båten. Dette stakk jeg igjennom hullet i kjølen slik at jeg fikk bundet meg fast. Jeg ble da liggende å drive ut fjorden i tre timer før jeg ble tatt opp av en båt. Det var grusomt. Jeg visste at jeg måtte holde ut hvis jeg skulle ha en mulighet for å berge livet. Da jeg ble berget var jeg så medtatt at jeg hadde vanskelig for å se.

De andre ble der ute, legger han tankefullt til.

Etter dette mistet jeg lysten til å drive fiske. Havet tiltalte meg ikke lenger. Den 5. januar 1905 reiste jeg derfor hit til Botnhamn for å starte forretning. Jeg åpnet samme dag. Hadde noen varer med meg. Fisket var hovednæringen her ute da som nå. Jeg begynte derfor å kjøpe fisk fra folket som drev utenfor her. Det hele gikk fint. Forretningen ble bygd ut etter hvert. Både kai, forretningsbygg og brygge måtte til. Nå har jeg trukket meg tilbake. Den ene av sønnene mine, han Åge, driver forretningen nå. Jeg var i mange år den største skattyter her i Hillesøy.

Jeg har forresten 14 barn, og alle lever. Det er nå 105 stykker som kan kalle meg far, bestefar, oldefar, og hva det nå heter alt.

Jeg var inne til militærtjeneste i år 1900. Jeg tror det bare er baker Johnsen på Gibostad som lever enda av de som var sammen med meg. I 1905 fikk jeg skriftlig ordre om å mobilisere i Hillesøy. Det var i kongeskiftet. Jeg fikk også et rekommandert brev som jeg skulle åpne på telegrafisk ordre. Det kunne altså bli aktuelt med full mobilisering. Jeg tror det var engstelse for en politisk splittelse. Men heldigvis kom det ingen slik ordre. Men *jeg* har mange ganger lurt på om jeg hadde klart den oppgaven ,

Etter å ha snakket med Ole Meyer, som 89-åring, klartenkende og åndsfrisk trass motgang på mange felter, kan en godt tenke seg hvordan han var som ung soldat. Det var nok ingen tilfeldighet at forsvaret valgte ham til en slik oppgave i 1905.

Alvin

Troms Folkeblad 30.11. 1965.